

OD REDAKCJI

Dwa numery „Terminus” (2014, 1–2 [30–31]) zostały poświęcone łacińskiej twórczości Jana Kochanowskiego, rozpatrywanej na tle antycznej i powstającej współcześnie tradycji literackiej.

W niniejszym numerze znalazły się cztery prace filologiczne na temat łacińskich gatunków poetyckich uprawianych przez Kochanowskiego. Otwierające zeszyt, historyczno-kulturoznawcze studium Bartosza Awianowicza *Królewiec i Prusy Królewskie w życiu i twórczości Jana Kochanowskiego* wskazuje na rolę tego ośrodka kulturowego w kształtowaniu się osobowości twórczej młodego Kochanowskiego, sugerując przy tym możliwy wpływ Geoga Sabinusa na formację intelektualną poety. Elwira Buszewicz w artykule *Forma gatunkowa ody w łacińskiej poezji Jana Kochanowskiego (Lyricorum libellus)* dokonuje przeglądu i klasyfikacji formalno-ideowej utworów tego tomu, rozpatrując je w kontekście współczesnej praktyki, jak również polskich poprzedników poety uprawiających ten gatunek. Artykuł Francesca Cabrasa *Elegijność Foricoeniów miłosnych Jana Kochanowskiego – wzorce Owidiańskie* jest zaś szeroko zakrojonym omówieniem łacińskich epigramatów miłosnych, które – jak się okazuje – wywodzą się z tradycji elegijnej, skodyfikowanej w *Amores* i *Artes* Owidiusza. Studium szczegółowe, prezentujące jeden utwór Kochanowskiego (el. I 15) w szeregu z jego polskimi poprzednikami opracowującymi ten sam temat, przedstawia Maria Łukaszewicz-Chantry w artykule *Wanda – sarmacka Amazonka w poezji łacińskiej w Polsce. Od Jana z Wiślicy do Jana Kochanowskiego*. Tekst Grażyny Urban-Godziek, *De consolatione somni – figura Pocieszycielki w renesansowej poezji miłosnej. Jan Kochanowski w nurcie łacińskiej literatury europejskiej (Boecjusz, F. Petrarca, G. Pontano, J. Secundus)* pokazuje dzieje jednego toposu literatury renesansowej, który podjął Jan Kochanowski – zarówno w poezji miłosnej, jak i żałobnej.

Grażyna Urban-Godziek